

Rytířský turnaj (25. 9. - 2. 10. 2017)

S blížícím se podzimem začali naši rytíři pomalu ale jistě opravovat helmice, přikrmovat koně a leštit zbroj. Proč? Vždyť bitva nehrozila, náš dobrotivý král přeci pro jistotu uzavřel mír se všemi královstvími široko daleko. Pravděpodobně nehodlal vyměnit pohodlí královského trůnu za hrbatý hřbet staré herky a namísto klidného rozjímání nad talířem propečených holoubátek se bezhlavě vrhat proti partě smyslů zbavených, řvoucích zbrojnošů. Nicméně vraťme se k našim rytířům lešticím zbroj. Nečinili tak v pomatení smyslů, ani z dlouhé chvíle a téměř s jistotou se dá říct, že ani z důvodu branného cvičení. Čekal je slavný svátek všech rytířů, panošů, kejklířů a trubačů - *Rytířský turnaj*. Během několika dní měli rytíři změřit síly v několika různorodých disciplínách, vítězství v dané disciplíně král odměňoval vždy určitým počtem královských mincí a celkovým vítězem se stala družina, jejíž váček s penězi byl po absolvování všech disciplín objemnější...

Hned první den Rytířského turnaje začal volbou kapitánů. Král dal tentokrát prostor něžnému pohlaví a vybral 2 kapitánky, které si pak vylosovaly členy své družiny. Prvním úkolem obou družstev bylo vytvoření vlajky, na níž měl být napsán název družiny a jména členů doplněná portréty, čehož král ihned šibalsky využil k malé soutěži. Obě družiny - Družáci a Démoni - měly za úkol ukrýt svoji vlajku na královském dvoře, poté každá našla vlajku druhé družiny a pokusila se přiřadit portréty jejích členů ke jménům. Pro začátek poměrně vtipná disciplína, která však krále stála první královské mince...

V úterý čekala rytíře o poznání náročnější „zábava“. Chystali se poměřit síly v rytířské opičí dráze, nazvané „Dobývání hradu“. Rytíři museli překonat například bažinu a dostali se i do zákeřného dračího doupěte (vše se odehrávalo v bezpečném prostředí královny tělocvičny). Díky vzájemné podpoře se ale přes všechny překážky hravě dostali a navíc se i pobavili. I když zvítězila skupina Démonů, pár mincí král nakonec přiřkl i o fousek poraženým Družákům – tímto gestem chtěl ocenit, že i když se jim nedařilo, neházeli flintu do žita (neboť stejně žádnou neměli) a bojovali až do konce...

Ve středu museli rytíři prokázat zručnost v rukodělných činnostech. Nediňte se, moderní rytíř je totiž opravdová renesanční bytost a zvládá takřka vše - od sázení ředkviček, přes výměnu žárovky až po vyseknutí piruety na kolečkových bruslích nebo zazpívání státní hymny na jeden nádech. A naši rytíři dostali tentokrát za úkol vyrobit si maskota své družiny, tedy malou příšerku z jakéhokoli materiálu, která jim bude přinášet štěstí. A čím více maskotů družina vyrobila, tím více královských korun samozřejmě získala...

Ve čtvrtek a v pátek dostali rytíři nečekaně od krále malý dárek – 2 volné dny, které mohli zasvětit čemukoli, od rozjímání přes modlitby až po poněkud uvolněnější zábavu typu návštěvy rytířského šenku (málokterý rytíř pravděpodobně věnoval volný den fyzické přípravě na další den turnaje)...

Posledním dnem rytířského turnaje bylo pondělí. Naše rytíře čekal úkol zcela odlišné povahy než předchozí. Král je informoval o existenci dvou drahocenných portrétů, jejichž autorem byl dvorní královský malíř a které byly v nestřežené chvíli odcizeny nejmenovaným vandalem a roztrhány na kusy. Úkolem rytířů bylo samozřejmě najít všechny části obou portrétů (každá družina hledala jeden), sestavit je a odpovědět na otázku skrývající se na zadní straně portrétů. Aby král rytířům tuto disciplínu ztížil, rozhodl se, že bude přísně dohlížet na dodržování disciplíny. Vyžadoval, aby celé hledání proběhlo organizovaně – v terénu mohl být vždy jen jeden rytíř z daného družstva, mohl přinést pouze jeden kus portrétu a celá akce měla navíc proběhnout v naprosté tichosti (porušení tohoto zákazu mělo být potrestáno odejmutím určitého počtu královských mincí). Vítězství v této disciplíně nakonec slavili Démoni, kterým se podařilo rychleji sestavit celý portrét a správně odpovědět na otázku. Druhá družina zápasila s technickými problémy, neboť nemohla najít poslední kousek portrétu, i přes to ale nakonec vše zvládla, což král samozřejmě náležitě ocenil...

Následujícího dne král vyhlásil vítěze, kterým se stali Démoni. Král však dobře věděl, že druhá skupina získala o pouhé 2 mince méně než skupina vítězná, a tak se s přihlédnutím k velké snaživosti rytířů rozhodl odměnit obě skupiny. Nejdříve slavnostně rozdál Královské svitky (které

se v našem království používají jako dárkové poukazy) a společně s nimi dal oběma kapitánkám k dispozici určitý obnos peněz, který měly samy rozdělit mezi své členy, dle jejich práce a zásluh. A protože král družinového království je dobrák od kosti, rozhodl se darovat oběma skupinám ještě jednu, tentokrát sladkou odměnu. Na tu si ale rytíři museli chvíli počkat, neboť královský kurýr pro zásobování se na své cestě potýkal s problémy nespécifikované povahy, které zapříčinily několikadenní zpoždění dodávky. Nakonec se však rytíři sladkého překvapení dočkali a právem si vychutnali zaslouženou odměnu. A kdo ví, možná už teď leští zbroj na další rytířský turnaj □...

Kristýna Jandíková